

[Glistrup.]

Ændringsforslag nr. 4 er sådan et af de meget udprægede eksempler, som jeg har i hundredvis af, på, at fremskridtspartiet fremsætter et rent sagligt, velbegrunnet forslag, og vi vil nu opleve, at man uden hensyn til noget som helst andet, end at det er et fremskridtsforslag, får alle de andre til at stemme imod om lidt. Jeg skal da lige fortælle, hvad det drejer sig om, så man ikke gør det i god tro. Det drejer sig om, hvad en statsrevisor må beklæde af hverv uden for det at være statsrevisor. Her går forslaget meget rimeligt ud på, at han selvfølgelig ikke må være ansat inden for det offentlige nogen steder. Men så skriver man til sidst efter at have opregnet alle de steder, han ikke må være ansat, at han heller ikke må være ansat i en statsunderstøttet virksomhed. Ved dette folketing efterhånden, hvad en statsunderstøttet virksomhed er? Det er i allerhøjeste grad langt størstedelen af danske erhvervsvirksomheder. Hvis en mand er underordnet funktionær i ØK og ØK får støtte til at indrette nogle af sine lejligheder i medfør af lejevedlighedsloven, idet ØK får 5.000 kr., eller hvor meget man nu kan få i medfør af den, så skulle man altså smide en sådan mand ud som statsrevisor, efter at han måske har siddet som statsrevisor i 20 år. Det er bare ét eksempel, men der er et væld af andre eksempler. Man kan simpelt hen ikke være bekendt at bruge denne formulering og sige, at den, der er ansat i en statsunderstøttet virksomhed, skal fratræde som statsrevisor og ikke kan være statsrevisor. Det er ikke udtryk for nogen som helst sund sans med den statsunderstøttelsesgalskab, der har præget ikke mindst de sidste måneder her i folketinget. Vi vil altså nu opleve, at der kun er 24 medlemmer, der stemmer for ændringsforslaget. De andre kaster bare et blik ned og siger: nå, det er stillet af fremskridtspartiet, så stemmer vi imod, og så får vi den fjollede regel. Men den type regler har vi efterhånden mange af rundt omkring i vores lovgivning.

Ændringsforslag nr. 5 kan vi støtte, og ændringsforslag nr. 6 er vi virkelig lykkelige over at vi har fået med ind i betænkningen. Det er det ene lille lyspunkt i alle de mange traurigheder, vi har været igennem i denne sag, at man både i den lov, vi nu har vedta-

get, og også her i ændringsforslaget har fået den bestemmelse med ind.

Ændringsforslag nr. 7 er jo det, der har givet anledning til den største diskussion i offentligheden. Det er baseret på det enkle spørgsmål: hvis man nu går hen og udvider statsrevisorernes antal fra at være 5 til at være 6, skal så de stakkels sagesløse skatteydere, der i hvert fald ikke kunne gøre for, at retsforbundet fulgte trofastheden over for folkestyrets principper sidste juni, til at betale noget mere i statsrevisorlønninger? Vi mener — selv om vi må erkende, at det kun er en lille pølse i den store slagtetid — at det kan ikke være rimeligt at påføre skatteyderne den ekstra byrde, og vi vil derfor i lighed med Danmarks kommunistiske parti og det konservative folkeparti, som jo er med i den brede front imod den urimelighed med at forøge skatteyderbyrderne, stemme for ændringsforslag nr. 7.

Ændringsforslag nr. 8 vedrører noget meget, meget principielt i dansk lovgivning, nemlig om vi skal bevare det system, vi har med, at de, der sidder nærmest ved grødfadet, har adgang til at få en bedre pensionsstilling end andre, eller om vi skal forsøge efterhånden at komme frem til ensartet folkepension for alle, ensartet skatteyderbetalt alderspension. Man kan selvfølgelig sige, at i forbindelse med et sådant beslutningsforslag er det et meget stort brød at slå op, men jeg synes nok, at på dette felt, hvor det drejer sig om 8, 10, 12 mennesker, eller hvor mange pensionerede statsrevisorer vi nu har, kan der nok være grund til, at de mange dyre ord, der fra alle partiers side er udtalt om, at den skatteyderbetalte alderspension skal være ens for alle, fører til, at vi i hvert tilfælde begynder på et felt, der i allerhøjeste grad er til at overskue, nemlig hvorvidt der er nogen grund til at give særalderspensioner til dem, der har været statsrevisorer. De, der altså virkelig vil drage nogle reelle konsekvenser af det, man har sagt ved så mange valgmøder ude over landet — og det har vist efterhånden alle partier sagt — bør stemme for ændringsforslag nr. 8.

Vi er kede af, at det her i travlheden har udviklet sig således, at vi ikke er kommet til at stå som medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 9. Vi stemmer helhjertet for det. Problemet er, hvorvidt den statsrevisor nr. 6, der nu bliver udpeget, skal være med på